

- داوطلب در مقام قاضی با پرونده ای روبه رو می شود که یک طرف آن فردی بانفوذ و طرف دیگر شخصی کم توان و فاقد وکیل قوی است. فشارهای غیرمستقیم برای صدور رای سریع وجود دارد، اما مدارک پرونده متناقض و نیازمند بررسی عمیق است. در این وضعیت، چه احساسی در داوطلب ایجاد می شود، کدام ارزش شخصیتی او فعال می شود و چه واکنشی را محتمل تر می داند؟
- اگر داوطلب متوجه شود برداشت اولیه او از یک پرونده اشتباه بوده و ادامه رسیدگی نشان می دهد طرفی که در ابتدا مقصر به نظر می رسید، شاید بی گناه باشد، تا چه اندازه حاضر است نظر قبلی خود را تغییر دهد؟ چه عاملی ممکن است تغییر نظر را برای او سخت کند؟
- داوطلب در جلسه رسیدگی با فردی عصبانی و پرخاشگر مواجه می شود که مدام سخنان او را قطع می کند و رفتار بی احترامی دارد. در چنین موقعیتی، واکنش درونی او چیست و چگونه میان حفظ اقتدار، کنترل خشم و رعایت احترام انسانی تعادل برقرار می کند؟
- اگر حجم زیاد پرونده ها باعث خستگی ذهنی داوطلب شود و در همان زمان پرونده ای حساس و سرنوشت ساز به او ارجاع گردد، او چه نشانه هایی از فشار روانی را در خود احساس می کند و برای جلوگیری از تصمیم عجولانه چه کاری انجام می دهد؟
- داوطلب در پرونده ای با دو روایت کاملاً متفاوت روبه رو است و هیچ یک از طرفین نیز به طور کامل قابل اعتماد به نظر نمی رسند. در چنین شرایطی، میزان تحمل ابهام او چگونه بروز می کند و چه چیزی مانع قضاوت شتاب زده او می شود؟
- اگر یکی از همکاران باتجربه تر به داوطلب توصیه کند که یک پرونده را با روشی ساده تر و بدون ورود جدی به جزئیات تمام کند، اما وجدان داوطلب نسبت به این روش آرام نباشد، چه تصمیمی محتمل تر است و چرا؟
- داوطلب با شخصی مواجه می شود که از نظر فرهنگی، ظاهری یا رفتاری با معیارهای شخصی او فاصله زیادی دارد. در چنین موقعیتی، چه احتمال هایی برای شکل گیری پیش داوری وجود دارد و داوطلب چگونه می تواند از اثرگذاری این پیش داوری بر تصمیم خود جلوگیری کند؟
- اگر داوطلب پس از صدور یک تصمیم مهم، با انتقاد شدید افکار عمومی یا رسانه ها روبه رو شود، واکنش هیجانی او چیست؟ بیشتر به توضیح و دفاع از خود تمایل دارد یا بازبینی آرام و منطقی تصمیم را ترجیح می دهد؟
- داوطلب در پرونده ای قرار می گیرد که یک طرف آن فردی بسیار آسیب دیده و مظلوم به نظر می رسد، اما مدارک کافی برای پذیرش ادعای او وجود ندارد. در این وضعیت، داوطلب چگونه میان همدلی انسانی و پایبندی به معیارهای تصمیم گیری تعادل ایجاد می کند؟
- اگر داوطلب متوجه شود یکی از تصمیم های قبلی او ممکن است موجب آسیب جدی به یک فرد شده باشد، چه احساسی را تجربه می کند؟ آیا تمایل او بیشتر به دفاع از تصمیم قبلی است یا پذیرش احتمال خطا و اصلاح مسیر؟
- داوطلب هنگام رسیدگی با پرونده ای روبه رو می شود که از نظر اخلاقی برای او آزاردهنده است و احساسات شخصی اش را به شدت درگیر می کند. در چنین شرایطی، او چگونه از غلبه احساسات بر تحلیل عقلانی جلوگیری می کند؟

- اگر داوطلب در محیط کاری احساس کند برخی افراد به دلیل جایگاه یا روابط خود از امتیاز بیشتری برخوردارند، واکنش شخصیتی او چیست؟ سکوت، تقابل مستقیم، پیگیری اصولی یا فاصله گرفتن کدام یک به شخصیت او نزدیک تر است؟
- داوطلب باید درباره پرونده ای تصمیم بگیرد که هر دو نتیجه ممکن، پیامدهای سنگینی برای طرفین دارد. در چنین شرایطی، او چگونه با اضطراب تصمیم گیری کنار می آید و چه چیزی به او کمک می کند مسئولیت تصمیم را بپذیرد؟
- اگر یکی از طرفین دعوا تلاش کند با احترام بیش از حد، تعریف، هدیه غیرمستقیم یا ایجاد رابطه عاطفی بر نظر داوطلب اثر بگذارد، داوطلب چه نشانه هایی از خطر نفوذ را تشخیص می دهد و چه واکنشی نشان می دهد؟
- داوطلب در جلسه ای قرار دارد که همه اطرافیان نسبت به یک نتیجه خاص اطمینان دارند، اما او هنوز تردیدهای جدی در پرونده می بیند. در چنین شرایطی، تا چه اندازه توان ایستادن در برابر نظر جمع را دارد و این ایستادگی را چگونه مدیریت می کند؟
- اگر داوطلب با فردی روبه رو شود که به دلیل فقر، بی سواد یا اضطراب شدید نمی تواند از خود به خوبی دفاع کند، چه مسئولیتی درونی در او شکل می گیرد؟ این مسئولیت تا چه حد باید به کمک در فهم موقعیت منجر شود و از کجا ممکن است به جانبداری تبدیل گردد؟
- داوطلب در پایان یک روز کاری سنگین با پرونده ای فوری مواجه می شود که نیازمند تمرکز بالا است. او میان رسیدگی سریع، تعویق تصمیم یا درخواست فرصت بیشتر کدام گزینه را به شخصیت خود نزدیک تر می داند و چرا؟
- اگر داوطلب احساس کند قانون یا مقررات موجود در یک پرونده با حس عدالت شخصی او کاملاً هماهنگ نیست، چه کشمکش درونی را تجربه می کند؟ در چنین وضعیتی، پایبندی به چارچوب قانونی، تفسیر منصفانه و وجدان اخلاقی چگونه در ذهن او کنار هم قرار می گیرند؟
- داوطلب در جریان رسیدگی متوجه می شود یکی از اطرافیان یا آشنایان دور او با یکی از طرفین پرونده ارتباط دارد، هرچند این ارتباط مستقیم و آشکار نیست. در این موقعیت، نگاه او به شفافیت، تعارض منافع و حفظ اعتماد عمومی چگونه است؟
- اگر داوطلب در پرونده ای پس از هفته ها مطالعه هنوز به قطعیت کامل نرسیده باشد، اما ناچار به تصمیم گیری باشد، چه احساسی در او ایجاد می شود؟ او چگونه میان تردید سالم، ترس از اشتباه و ضرورت تصمیم گیری نهایی تعادل برقرار می کند؟